
Αλκμήνη Πετροπούλου — Γαρταγάνη

Έφυγε από τη ζωή ένα ακόμη από τα παλιά και πιστά μέλη του «Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας», η Αλκμήνη Πετροπούλου το γένος Γαρταγάνη.

Η Αλκμήνη εργάστηκε επί πολλά χρόνια ως Υπάλληλος στη Βουλή. Εκεί γνώρισε και το σύντροφο της ζωής της, τον Βασίλη Πετρόπουλο. Έζησαν μαζί επί αρκετά χρόνια χωρίς παιδιά, μια ζωή πραγματικά ει-δυλλιακή. Θυμάμαι, όταν κάποτε βρέθηκα μαζί με την Αλκμήνη σε ένα Συνέδριο της "International Alliance of Women" στο Δουβλίνο της Ιρλανδίας, η Αλκμήνη έπρεπε κάθε μέρα να λάβει γράμμα από τον Βασίλη και να στείλει γράμμα στον Βασίλη στην Αθήνα.

Η Αλκμήνη ήταν πραγματικά ο τύπος του ανεξίκακου και υπομονετικού ανθρώπου. Είχε κατορθώσει να συνδυάσει τα ασυνδυάστα!! Τα περισσότερα χρόνια του εγγάμου βίου της έζησαν μαζί στο ίδιο σπίτι, η Αλκμήνη, η μετέρα της, η πεθερά της, φυσικά και ο άνδρας της. Η Αλκμήνη με τη γαλήνια πραότητα της κατόρθωνε η συμβίωση να είναι αρμονική!

Αφού κάποτε έφυγαν από τη ζωή οι δύο μητέρες, τις οποίες η Αλκμήνη περιποιήθηκε και τις δύο με την ίδια φροντίδα και αγάπη, επί τέλους, έμεινε μόνη με τον άνδρα της.

Ατυχώς η μοίρα δε θέλησε να χαρεί η Αλκμήνη επί πολύ αυτή την ιδιαίτερη ζωή

με τον άνδρα της. Η μοίρα όμως έκοψε τη ζωή του άνδρα της, νέου ακόμη, σ' ένα ταξίδι που είχαν πάει στην Κόρινθο. Η Αλκμήνη δεν τον ξέχασε ποτέ και μέχρι τέλους της ζωής της, φορούσε πάντα μαύρα.

Τα τελευταία χρόνια της ζωής της κατόρθωσε ένα πραγματικά μεγάλο έργο. Είχε αρχίσει, από την εποχή που νέα ασχολιόταν και στο Λύκειο Ελληνίδων, να συλλέγει μερικές ελληνικές λαϊκές φορεσιές. Αυτή η συλλογή σιγά-σιγά πλουτίστηκε τόσο, ώστε η Αλκμήνη κατόρθωσε να ιδρύσει μόνη της, με δική της αγάπη, φροντίδα, πάθος και οικονομική προσφορά, **Μουσείο Λαϊκής Τέχνης** στην ιδιαίτερη Πατρίδα της, την Κόρινθο, στη μνήμη του πατέρα της και του συζύγου της.

Οι αγώνες της για την ίδρυση αυτού του Μουσείου, τα τελευταία χρόνια της ζωής της, ήταν απερίγραπτοι. Η ελληνική γραφειοκρατία την καταταλαιπώρησε. Ήταν διαρκώς μεταξύ Αθηνών και Κορίνθου.

Η μοίρα θέλησε η Αλκμήνη να ιδεί να πραγματοποιείται το όνειρο της ζωής της. Είχε την ευτυχία, να ιδεί λίγο πριν πεθάνει, τα εγκαίνια του Μουσείου της και να ζήσει το όνειρο των τελευταίων ετών του βίου της.

Η προσφορά της Αλκμήνης στο Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας τα παλαιότερα και τα νεώτερα χρόνια είναι σημαντική. Κατά την εποχή που επρόκειτο να

ψηφισθεί ο Νόμος «παροχής ψήφου στην Ελληνίδα Γυναίκα» επί Προεδρίας Αύρας Θεοδωροπούλου, η Αλκμήνη, λόγω της υπαλληλικής της ιδιότητας στη Βουλή, βοηθούσε, όσο της ήταν δυνατόν, στη διαδικασία της γρήγορης διεκπεραίωσης του σχετικού Νόμου, με ιδιαίτερη επιμονή, προσπάθεια και φροντίδα. Το ίδιο έκανε και για άλλα νομοθετήματα σχετικά με την ισότητα. Αργότερα, όταν ο Σ.Δ.Γ. ασχολήθηκε με τον αναλφαβητισμό της Ελληνίδας Γυναίκας, ιδρύθηκε ένα από τα σχολεία του Συνδέσμου στο σπίτι της Αλκμήνης στο ημιϋπόγειο διαμέρισμα της κατοικίας της, στην άνω Κυψέλη, στην οδό Βελβενδούς.

Σ' αυτό φοιτούσαν ενήλικες αναλφάβητες γυναίκες της περιοχής. Η Αλκμήνη, με τη συνέπεια και την γαλήνια επιμονή που τη χαρακτήριζε, είχε όλη τη φροντίδα της λειτουργίας αυτού του σχολείου, επί αρκετά έτη.

Η Αλκμήνη υπήρξε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Σ.Δ.Γ. επί μακρά σειρά ετών, χρημάτησε δε και Αντιπρόεδρος. Μέχρι τέλους του βίου της υπήρξε πιστή φεμινίστρια. Ο Σ.Δ.Γ. έχασε ένα αξιόλογο παλιό και πιστό μέλος του.

Αγγελική Μηνιάτη